

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/633/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5712217943
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Potocký
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5712217943.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Potockého a členov JUDr. Táne Rapčanovej a JUDr. Blaženy Stašíkovej, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovaným: 1/ P. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. X. XXX, 2/ U. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XXX/X, XXX XX Z. Z., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaných: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Námestie legionárov 5, Prešov, IČO: 42 176 778, zastúpený JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom J. M. X/A, G., o zaplatenie sumy 286,19 eur s príslušenstvom, v konaní o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 15C/125/2013-91 zo dňa 14. augusta 2013, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu v časti výroku I., ktorým bol návrh navrhovateľa proti žalovanému 1/ zamietnutý, zostáva **n e d o t k n u t ý**.

Rozsudok okresného súdu v časti výroku I., ktorým bol návrh navrhovateľa proti žalovanej 2/ zamietnutý a vo výrokoch II. a III., **p o t v r d z u j e**.

Žalovaným 1/, 2/ náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

Žalobca **j e p o v i n n ý** nahradiť vedľajšiemu účastníkovi vystupujúceho na strane žalovaných 1/, 2/ trovy odvolacieho konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 31,05 eur, a tieto zaplatiť na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane žalovaných 1/, 2/ JUDr. Andreja Cifru, advokáta Advokátskej kancelárie G., J. M. X/A, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol (výrok I.), žalovaným v rade 1/ a 2/ náhradu trov konania nepriznal (výrok II.), žalobcovi uložil povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi vystupujúceho na strane žalovaných trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia právneho zástupcu vedľajšieho účastníka vo výške 201,85 eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku, na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka (výrok III.).

V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 26.11.2012 v spojení s upresnením doručeného súdu 24.01.2013 domáhal voči žalovaným 1/ a 2/ zaplatenia sumy vo výške 286,19 eur s úrokom z omeškania vo výške 14,25 % ročne zo sumy 260,17 eur od 04.12.2007 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že jeho právny predchodca (Consumer Finance Holding, a.s.) uzavrel dňa 06.03.2006 so žalovaným 1/ zmluvu o úvere č. 1060967 (ďalej už len „zmluva“), ktorou sa žalovaný 1/ zaviazal uhrádzať poskytnuté finančné prostriedky v pravidelných mesačných splátkach riadne a včas.

Žalovaný 1/ si túto zmluvnú povinnosť neplnil, čím sa dostal do omeškania s úhradou dlžnej sumy a ku dňu postúpenia pohľadávky dlhoval celkom 260,17 eur. Žalovaná 2/ uznala vyššie uvedený záväzok v Dohode o uznaní záväzku, ktorú uzavrela dňa 20.04.2010 so žalobcom (ďalej už len „dohoda“). Žalobca poukázal i na skutočnosť, že pohľadávka od právneho predchodcu mu bola postúpená Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 03.12.2007.

Okresný súd ďalej v odôvodnení uviedol, že po vykonanom dokazovaní mal preukázané, že žalovaný 1/ zmluvu o úvere uzavieral ako fyzická osoba s uvedením rodného čísla, občianskeho preukazu a trvalého bydliska. Na základe uvedeného konštatoval, že označený žalovaný pri uzavretí zmluvy vystupoval ak spotrebiteľ. Žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 09.04.2013 tvrdil, že pôvodný veriteľ mal poskytnúť žalovanému 1/ vo výške 270,13 eur (8.138,- Sk). Tieto skutočnosti tvrdené žalobcom však nezodpovedajú údajom uvedeným v zmluve o úvere. Okresný súd najmä nemal preukázané, či žalovanému 1/ bola poskytnutá pôžička vo forme finančných prostriedkov na nákup mobilného telefónu a v akej výške, či k poskytnutiu finančných prostriedkov došlo alebo bol žalovanému 1/ predaný tovar na splátky. Na pojednávaní právny zástupca žalobcu na otázku, aby sa vyjadril k poskytnutiu úveru uviedol, že žalovanému 1/ mal byť poskytnutý úver vo výške 270,13 eur, keď zo strany označeného žalovaného bola uhradená len akontácia vo výške 9,96 eur. Z predloženej zmluvy o úvere však nie je preukázané, že by vôbec došlo k odovzdaniu tovaru - mobilného telefónu žalovanému 1/. Z tohto listinného dôkazu nie je zrejmé ani to, že by nejaké finančné prostriedky boli žalovanému 1/ poskytované na nákup tovaru. Na základe uvedeného mal za to, že žalobca dostatočným spôsobom nepreukázal žalovaný nárok, a že tento mal vzniknúť zo zmluvy o úvere. Súdu neboli zrejmé ani podstatné náležitosti zmluvy o úvere, t. j. či išlo o poskytnutie úveru na nákup tovaru alebo predaj tovaru na splátky. Keďže žalovaný 1/ vystupoval v pozícii spotrebiteľa, okrem základných náležitostí právneho úkonu, bolo nevyhnutné pre platnosť zmluvy o úvere, aby táto obsahovala aj podstatné náležitosti tak, ako ich určuje § 4 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Vzhľadom na prijaté závery sa už nezaoberal námietkou premlčania, ktorú vzniesol právny zástupca vedľajšieho účastníka, nakoľko z tvrdení žalobcu neboli zrejmé základné údaje ohľadom uplatneného nároku. Čo sa týka predloženej dohody o uznaní záväzku, okresný súd v tomto smere uzavrel, že nakoľko zmluva o úvere nebola uzavretá platne, nevznikol žiadny záväzok vo vzťahu k žalovanému 1/ a teda aj pristúpenie žalovanej 2/ k záväzku z úverovej zmluvy nebolo účinné. Pokiaľ žalobca po vyhlásení rozsudku zaslal dňa 15.08.2013 vyjadrenie vo veci samej, na toto už neprihliadol, dokazovanie bolo skončené a vyhláseným rozsudkom bol viazaný.

O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“), v zmysle ktorého žalovaným náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si ich neuplatnili. Vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaných priznal náhradu trov v plne uplatnenej výške a tieto pozostávajú z odmeny za úkony právnej služby, ktoré advokát vedľajšieho účastníka v konaní vykonal.

Proti rozsudku podal odvolanie žalobca a to len v tej časti, v ktorej súd zamietol jeho nárok proti žalovanej 2/.

V dôvodoch odvolania uviedol, že žalovaná 2/ podpísala dňa 20.04.2010 dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, ktorá spĺňa všetky náležitosti, ktoré zákon vyžaduje pre platnosť pristúpenia a uznania dlhu zo strany dlžníka. Žalovaná 2/ potvrdila v dohode i vedomosť o premlčaní dlhu a následkoch s tým spojených. Tým, že žalovaná 2/ podpísala dohodu o uznaní záväzku, prejavila svoju vôľu záväzok za žalovaného 1/ splniť. Ak aj v prípade boli pre žalovanú 2/ niektoré pojmy v dohode nezrozumiteľné, žalobca mal za to, že malo byť predovšetkým v záujme žalovanej 2/ dožadovať sa ich vysvetlenia. Takáto forma dohody medzi veriteľom a pristupujúcim dlžníkom nie je ničím neobvyklým a už vôbec ju nie je možné hodnotiť ako nekalú obchodnú praktiku zo strany veriteľa. Žalovaná 2/ nebola k podpisu dohody žiadnym spôsobom donútená, bola jej poskytnutá možnosť plniť už existujúci splatný záväzok v splátkach. Žalobca nesúhlasil s priznaním trov konania a právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi s poukazom na skutočnosť, že v danom prípade ide o drobný spor, a teda bola namieste aplikácia ust. § 150 ods. 2 O. s. p. V tomto smere poukázal na viaceré rozhodnutia krajských súdov (Bratislava, Košice, Banská Bystrica, Prešov), ktorými bolo konštatované, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na jeho stav a vôľu účastníka, na ktorého strane chcel vystupovať. Na základe týchto skutočností navrhol rozsudok v napadnutom rozsahu zmeniť tak, že jeho návrhu sa voči žalovanej 2/ v plnom rozsahu vyhovie s tým, že proti žalovanej 2/ a vedľajšiemu účastníkovi sa mu prizná náhrada trov konania a trov právneho zastúpenia, ktoré trovy vznikli v prvostupňovom, i odvolacom konaní.

Žalovaní 1/, 2/ sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadrili.

Vedľajší účastník na strane žalovaných 1/, 2/ vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že napadnutý rozsudok je správny tak po stránke právnej, ako i skutkovej. Vo vzťahu k dohode o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 20.04.2010 uviedol, že ide o formulár, ktorý žalobca vopred pripravil pre osobu prístupujúcu k záväzku, ktorá nemala žiadnym spôsobom možnosť ovplyvniť jej obsah. Označená dohoda je vo vzťahu k hlavnej spotrebiteľskej zmluve akcesorickým právnym úkonom. Navyiac takto predformulovaná dohoda predstavuje neprijateľné zmluvné podmienky, a to čo sa týka predĺženia premičacej doby formou uznania záväzku i čo sa týka rozhodcovskej doložky. V texte dohody nie je nikde uvedené výslovné prehlásenie žalovanej 2/ o jej pristúpení k záväzku dlžníka, t. j. žalovaného 1/, preto možno už len s ohľadom na samotnú formuláciu dohody tvrdiť, že žalovaná 2/ nepristúpila platne k záväzku žalovaného 1/ a predloženú dohodu je preto nutné považovať za nulitný právny akt. Žalobca preto nedisponuje žiadnym právnym titulom na zaplatenie sumy požadovanej žalobou od žalovanej 2/. Preto je namieste aj námietka nedostatku pasívnej vecnej legitímácie na strane žalovanej 2/. S poukazom na okolnosti, za ktorých žalobca uzatvára vo viacerých prípadoch so spotrebiteľmi formulárove dohody o uznaní záväzku, treba tento postup považovať i za nekalú obchodnú prax. Iniciatíva k uzatvoreniu takejto dohody nikdy nevychádza od spotrebiteľa a zvyčajne je podpisovaná spotrebiteľmi pri vynútenej návšteve, resp. kontakte pracovníka na rozličných miestach (od dverí bytu až po parkovisku supermarketu) a po vypísaní dohody touto osobou je dlžníkovi predkladaná na podpis s vysvetlením, že ide iba o dohodu o splátkach dlhu. Spotrebiteľ chcel splátky, avšak musel podpísať celý formulár, pričom ani len netušil význam toho, čo podpisuje. Žalobca pri uzatváraní formulárovej dohody zjavne ignoroval a porušoval predpisy spotrebiteľského práva a pokiaľ sa aj pokúša za každú cenu dať svoju protiprávnemu konaniu plášťik vo forme uznania práva, resp. dohody o uznaní dlhu, je to iba snaha o zahmlievanie skutočnej podstaty, pretože pod týmto plášťikom sa nachádzajú neprijateľné zmluvné podmienky a nekalé obchodné praktiky. Žalobca sa v predmetnej veci nemôže dovoliavať platnosti predloženej formulárovej dohody ani poukazom na princíp „nezalosť zákona neospravedľuje“. Kým rešpektovanie tohto princípu v spotrebiteľských právnych vzťahoch zo strany dodávateľa treba vyžadovať v najvyššej možnej miere, jeho uplatnenie v neprospech spotrebiteľa bude prichádzať do úvahy len výnimočne. Vychádzajúc z povahy spotrebiteľských právnych vzťahov, realite praktického života odporuje požiadavka na podrobnej až detailnej znalosti právnych predpisov zo strany spotrebiteľa. Neinformovanosť spotrebiteľa, resp. jeho nedostatočná informovanosť v tejto oblasti, mu nemôže byť na ujmu. Vedľajší účastník nesúhlasil s argumentáciou žalobcu, na základe ktorej by nemala byť vedľajšiemu účastníkovi priznaná náhrada trov konania. V tomto smere poukázal na najnovšiu rozsiahlu judikatúru krajských súdov, s ktorou je rozhodnutie okresného súdu v súlade. Táto judikatúra vychádza zo správnej a náležitej aplikácie vnútroštátnych noriem, ako i právnych aktov Únie a judikatúry Najvyššieho súdu SR, Ústavného súdu SR, Súdneho dvora EÚ a Európskeho súdu pre ľudské práva. S poukazom na uvedené skutočnosti navrhol rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť a žalobcovi uložiť povinnosť nahradiť mu trovy odvolacieho konania vo výške 31,05 eur.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. O. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom, podľa § 212 ods. 1 O. s. p. preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní a po preskúmaní ho bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 za použitia § 156 ods. 3 O. s. p.) v napadnutej časti výroku I., ako aj v závislých výrokoch o trovách konania podľa § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správny potvrdil z nasledovných dôvodov:

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že okresný súd v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel ku správnym skutkovým zisteniam a prejednávaniu veci aj správne právne posúdil. Nakoľko i odôvodnenie písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku je vyčerpávajúce a zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 157 ods. 2 O. s. p., odvolací súd podľa § 219 ods. 2 O. s. p. konštatuje správnosť týchto dôvodov a v podstatných bodoch na ne odkazuje.

Odvolacie námietky žalobcu nepovažuje odvolací súd za dôvodné.

Odvolací súd v prvom rade poznamenáva, že s prihliadnutím na ust. § 212 ods. 1 O. s. p. preskúmal rozsudok okresného súdu len v napadnutom rozsahu, t. j. preskúmal tú časť výroku I. napadnutého rozsudku, ktorým bol návrh žalobcu zamietnutý vo vzťahu k žalovanej 2/ a tiež od tohto výroku závislé výroky o náhrade trov konania, t. j. výroky II. a III. Časť výroku I., ktorým bol návrh žalobcu zamietnutý proti žalovanému 1/ nebol predmetom odvolacieho prieskumu, nakoľko proti tejto časti výroku žiadna zo strán odvolanie nepodala.

Odvolacie námietky žalobcu, ktorých podstata spočívala v argumentácii, že dohoda o uznaní záväzku, ktorú uzavrel so žalovanou 2/ dňa 20.04.2010, je platným právnym úkonom, odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodnú. Ako vyplýva z odôvodnenia písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku, okresný súd svoje rozhodnutie založil na neplatnosti zmluvy o úvere z dôvodu, že táto neobsahovala podstatné náležitosti, ako ich určuje zák. č. 258/2001 Z. z. Žalobca proti týmto záverom nevzniesol žiadne námietky, čomu nasvedčuje nakoniec i skutočnosť, že odvolanie proti časti výroku I., ktorým bola jeho žaloba proti žalovanému 1/ zamietnutá, odvolanie nepodal. Za danej situácie, t. j. ak zmluva o úvere je podľa záverov prvostupňového súdu neplatná, okresný súd následne správne konštatoval, že ani pristúpenie žalovanej 2/ k záväzku z neplatnej zmluvy nemôže byť účinné. Správny bol v tomto smere záver prvostupňového súdu, že žalovaná 2/ mohla uznať len záväzok, ktorý bol platný a ktorý eventuálne vznikol. Pokiaľ teda žalobca nenamietal závery prvostupňového súdu, že zmluva o úvere je neplatná, potom nemôže obstať ani jeho nárok voči žalovanej 2/, ktorá nemohla platne uznať záväzok z neplatnej zmluvy.

Odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a zistenia rozsudok okresného súdu v napadnutej časti výroku I. podľa § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správny potvrdil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil i s dôvodmi, ktoré uviedol okresný súd v napadnutom rozsudku vo vzťahu k výrokom o náhrade trov konania a stotožňujúc sa s týmito dôvodmi potvrdil i výroky napadnutého rozsudku o náhrade trov konania.

Podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p. odvolací súd priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania, ktoré považuje za účelné a ktoré predstavujú odmenu advokáta za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu - vo výške 23,24 eur, ku ktorej bol pripočítaný režijný paušál 7,81 eur.

Žalovaným 1/, 2/ náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si žiadne trovy neuplatnili, ani nevyčíslili.

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.